

عنوان مقاله:

نظریه ترجمه در آثار بیژن الهی

محل انتشار:

اولین همایش ملی ادبیات داستانی و ترجمه (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

سارا هلاله - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، موسسه آموزش عالی حافظ

فرح نیازکار - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، ایران

خلاصه مقاله:

رویکرد بیژن الهی، محقق، مترجم و شاعر، در ترجمه هایش که حجم بیشتر آثار او را شامل میشوند به دلیل گرایش به نظمی منطقی و ساختارمندی در ترجمه هایش، مبتنی بر نوعی نظریه ترجمه است. او از اصطلاحات تعبیه (adaption) و گردانه (variation) در کنار ترجمه استفاده میکند و با به کارگیری اصطلاحاتی چون همرازی و آزادروی، گفتار صنیعی شخصی و گفتار صنیعی نوعی و... سعی در توضیح شیو به کار گرفت خود دارد. او معتقد است که با توجه به ماهیت متن مقدر میشود که ترجمه باید مقید باشد یا مختار؛ یا به تعبیر دیگر ناقل باشد یا عامل و درباره گستر اختیار هر کدام توضیحاتی میدهد. در این پژوهش تلاش شده اندیشه های پراکنده در آثار این متفکر در چهارچوبی منطقی ارائه و همراه با نمونه های موردی ترجمه ها کاربردی بودن آن، بررسی گردد. هدف در اینجا بررسی امکان کاربردی بودن وجود نظریه در ترجمه است که در نهایت منجر به برخورد اصولی تر با آن خواهد شد که با بررسی موردی آثار بیژن الهی انجام گرفته است. به همین منظور در نوشته حاضر نخست آرای بیژن الهی درباره انواع ترجمه و سپس اصطلاحات ویژه اندیشه او درباره زبان ترجمه به همراه نمونه هایی از ترجمه هایش بررسی شده است.

کلمات کلیدی:

بیژن الهی، نظریه ترجمه، ترجمه، نظریه، زبان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/880843>

